

อิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโตต่อความพากเพียรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

The Influence of Growth Mindset on Grit among Undergraduate
Business Management Students at Chaiyaphum Rajabhat University

ว่าน ห้ว

Wan Hua

สำเร็จ ไกยวงศ์

Samroeng Kaiyawong

อัญชลี ชัยศรี

Anchalee Chaisri

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Chaiyaphum Rajabhat University

E-mail: wearetheworldsong@gmail.com

Received: 15 September 2025; Revised: 1 October 2025; Accepted: 1 October 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดแบบเติบโตและระดับความพากเพียรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และเพื่อศึกษาอิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโตต่อความพากเพียรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวน 291 คน สุ่มเลือกตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิตามชั้นปีที่ศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และสมการถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการมองเห็นความผิดพลาดเป็นโอกาสและความเชื่อในศักยภาพแห่งการพัฒนา ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณยืนยันว่าความคิดแบบเติบโตมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพากเพียรได้ร้อยละ 57.5 องค์ประกอบของความคิดแบบเติบโตที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือความเชื่อในความพยายาม ($Beta = 0.267$) รองลงมาคือการยอมรับความท้าทาย ($Beta = 0.243$) ความเชื่อในศักยภาพแห่งการพัฒนา ($Beta = 0.227$) และการไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค ($Beta = 0.166$) ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการมีความคิดแบบเติบโตที่สูงขึ้นจะส่งผลให้มีความพากเพียรสูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้เป็นองค์ความรู้สำคัญที่ช่วยเติมเต็มช่องว่างการวิจัยในบริบทของนักศึกษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิจารณาอิทธิพลของแต่ละองค์ประกอบของชุดความคิดแบบเติบโต นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลเชิง

ประจักษ์ที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการพัฒนาแนวทางส่งเสริมคุณลักษณะดังกล่าว เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาก้าวสู่โลกการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

คำสำคัญ: ชุดความคิดแบบเติบโต, ความพากเพียร, นักศึกษาระดับปริญญาตรี, บริหารธุรกิจ

Abstract

This research article aimed to examine the levels of growth mindset and grit among undergraduate students majoring in Business Administration at Chaiyaphum Rajabhat University, and to investigate the influence of growth mindset on grit among these students. A sample of 291 students was selected using a stratified random sampling technique based on their year of study. Data were analyzed using descriptive statistics (mean) and multiple regression analysis. The findings revealed that the students' growth mindset across all dimensions was at a low level, with mean scores ranging from 1.67 to 2.32. The lowest-scoring dimensions were "seeing mistakes as opportunities" and "belief in the potential for growth." The highest-scoring dimensions were "embracing challenges" and "belief in effort." Similarly, the students' overall grit level was low, with a combined mean of 1.89. Multiple regression analysis confirmed that growth mindset has a statistically significant positive influence on grit ($p < .05$), explaining 57.5% of the variance in grit (Adjusted R-Square = 0.575). The strongest predictor was "belief in effort" (Beta = 0.267), followed by "embracing challenges" (Beta = 0.243), "belief in the potential for growth" (Beta = 0.227), and "persistence in the face of setbacks" (Beta = 0.166). This study clearly indicates that a higher level of growth mindset leads to a higher level of grit. The findings contribute significantly to the body of knowledge by filling a research gap on the relationship between growth mindset and grit within the specific context of Thai students, particularly by examining the influence of individual components of growth mindset. Furthermore, the empirical evidence from this study provides a valuable basis for educational institutions to develop interventions and policies aimed at fostering these crucial attributes, which are essential for preparing students for the future workforce and entrepreneurship.

Keywords: Growth mindset, Grit, Undergraduate students, Business administration

บทนำ

ความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) คือความเชื่อพื้นฐานที่ว่าความสามารถและสติปัญญาของมนุษย์สามารถพัฒนาได้ตลอดเวลาผ่านความพยายามและการเรียนรู้ ซึ่งแตกต่างจากชุดความคิดแบบตายตัว (Fixed mindset) ที่เชื่อว่าความสามารถเป็นลักษณะที่ตายตัวและไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (Dweck, 2006) การมี Growth mindset ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่เป็นบวกต่อการเรียนรู้และการเผชิญปัญหา ทำให้เห็นความล้มเหลวเป็นโอกาสในการพัฒนาตนเองแทนการมองว่าเป็นสัญญาณของการไร้ความสามารถ ผู้เรียนที่มี

Growth mindset มีแนวโน้มเลือกทำงานที่ท้าทาย มีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค และสามารถฟื้นตัวจากความล้มเหลวได้เร็วกว่าผู้เรียนที่มี Fixed mindset รวมทั้งมีพฤติกรรมในการปรับปรุงผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง แม้ในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านที่ยากลำบาก (Blackwell et al., 2007) ผลการวิจัยพบว่าร้อยละ 69 ของผู้เรียนที่ออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษาให้เหตุผลว่าโรงเรียนไม่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาทำงานหนักได้ (Dweck et al., 2014) ข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมผู้เรียนให้มี Growth mindset เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผลการวิจัยเมื่อไม่นานมานี้พบว่า Growth mindset มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสุขภาพจิตและความสามารถในการรับมือกับความเครียด (Tao et al., 2022) นอกจากนี้ยังส่งผลโดยตรงต่อแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายซึ่งเป็นตัวแปรที่ส่งผ่านไปยังความเพียรพยายามของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (Zhao et al., 2024) ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความคิดแบบเติบโตไม่ได้ส่งผลกระทบทางอ้อมต่อความพากเพียรโดยมีแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายเป็นตัวแปรสื่อกลาง

ผลการศึกษาที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นว่าความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพากเพียร (Grit) โดยเฉพาะในบริบทการศึกษา ผู้เรียนที่มีความคิดแบบเติบโตสูงมีแนวโน้มที่จะมีความพากเพียรมากขึ้น ความคิดแบบเติบโตและความพากเพียรสามารถเสริมสร้างซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้ตัวแปรทั้งสองพัฒนาไปในทิศทางบวก และสนับสนุนความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนวัยรุ่น (Park et al., 2020) นอกจากนี้ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่าการแทรกแซงให้ผู้เรียนมีความคิดแบบเติบโตส่งผลกระทบเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อแรงจูงใจ ความสามารถในการฟื้นตัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (Madedy Mohamoud, 2024) ความคิดแบบเติบโตมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียรและแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมาย (Achievement motivation) ผู้เรียนที่มีความคิดแบบเติบโตมักเชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ และมีแนวโน้มตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายสูง และเสริมสร้างความมุ่งมั่นอดทนในการเผชิญกับความท้าทายด้านการเรียน การมีความพากเพียรสูงช่วยให้ผู้เรียนพยายามต่อเนื่องแม้เจออุปสรรค และสามารถฝ่าอุปสรรคเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่มีอยู่ยังอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง Growth mindset และ Grit ได้ไม่ชัดเจน แม้จะพบว่ามีสัมพันธ์ระหว่างสองแนวคิดนี้ แต่ยังไม่สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนถึงระดับความสัมพันธ์ เจื่อนไข หรือกลไกที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ดังกล่าว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ายังขาดงานวิจัยที่มีความครอบคลุมและเป็นระบบ เพื่อยืนยันและอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสองแนวคิดนี้ (Lam & Zhou, 2025) ความคิดแบบเติบโตของผู้เรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสุขภาวะทางจิตใจ (Psychological well-being) และการมีส่วนร่วมในโรงเรียน (School engagement) โดยที่ความสามารถในการฟื้นตัวจากความยากลำบากและความล้มเหลว (Resilience) ทำหน้าที่เป็นตัวแปรส่งผ่าน (Mediator) กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความคิดแบบเติบโตในระดับสูง มีแนวโน้มพัฒนาความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวได้มากขึ้น ซึ่งส่งผลให้มีสุขภาวะทางจิตใจดีขึ้น และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น งานวิจัยของ Tang et al. (2019) ได้นำเสนอผลลัพธ์ที่ท้าทายความเข้าใจเดิมเกี่ยวกับทักษะความสำเร็จ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนชั้นปีที่ 6 ซึ่งพบว่า Growth mindset ไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อ Grit ของผู้เรียนอย่างที่งานวิจัยหลายเรื่องได้กล่าวอ้าง ในขณะที่ความมุ่งมั่นต่อเป้าหมาย (Goal commitment) เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความพากเพียรได้โดยตรง การสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นต่อเป้าหมายอย่างชัดเจนอาจมีความสำคัญต่อการพัฒนา Grit มากกว่าการสนับสนุนให้มี Growth mindset เนื่องจากผลลัพธ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันของงานวิจัยที่ผ่านมา จึงเกิดเป็นคำถามสำคัญสำหรับการวิจัยต่อไปว่า Growth mindset ส่งผลกระทบต่อ Grit โดยตรงหรือส่งผลกระทบโดยอ้อม

ความคิดแบบเติบโตและความพากเพียรเป็นสองแนวคิดที่สำคัญในโลกธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ของสองแนวคิดนี้ในบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ยังมีช่องว่างที่สำคัญอยู่หลายประการ กล่าวคือ แม้ว่าแนวคิดทั้งสองจะได้รับการศึกษาอย่างแพร่หลายในระดับสากล แต่ยังขาดการศึกษาเชิงประจักษ์ที่เน้นบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจงของนักศึกษากลุ่มนี้ นอกจากนี้ องค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงซ้อนระหว่างตัวแปรดังกล่าวก็ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ดังนั้น จึงยังมีความจำเป็นในการศึกษาอิทธิพลของ Growth mindset ที่มีต่อ Grit เพื่อเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ที่มีอยู่ และเพื่อเสนอแนะเชิงนโยบายแก่มหาวิทยาลัยฯ ในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และแนวทางการแทรกแซงเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดแบบเติบโตและมีความพากเพียร

สรุปได้ว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง Growth mindset และ Grit แต่ยังไม่มีความชัดเจนในเงื่อนไขและกลไกที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยมีงานวิจัยบางเรื่องพบว่า Growth mindset ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ Grit ขณะที่งานวิจัยบางเรื่องกลับพบว่าไม่มีผลกระทบโดยตรง อนึ่ง การวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่ได้รวมทุกองค์ประกอบของ Growth mindset ให้เป็นมิติเดียวแล้วใช้ทดสอบทางสถิติ ซึ่งเป็นการมองข้ามความสำคัญและผลกระทบที่แตกต่างกันของแต่ละมิติ นอกจากนี้ งานวิจัยที่มีอยู่ได้ดำเนินการในต่างประเทศและในบริบทของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ยังขาดการศึกษาเชิงประจักษ์ที่สะท้อนลักษณะเฉพาะทางสังคมและวัฒนธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในจังหวัดชัยภูมิ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบผลกระทบของแต่ละองค์ประกอบของความคิดแบบเติบโต ทั้งนี้เพื่อเติมเต็มองค์ความรู้ที่ยังขาดความชัดเจนและถูกมองข้าม ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้มีหลายมิติ ดังนี้ ผลการวิจัยจะช่วยขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละมิติของ Growth mindset กับ Grit และเติมเต็มช่องว่างความรู้ที่ยังขาดแคลนในบริบทของสถาบันอุดมศึกษาของไทย ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สนับสนุนการกำหนดนโยบายการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดแบบเติบโตและมีความพากเพียร นอกจากนี้ ผลการวิจัยจะนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการส่งเสริม Growth mindset โดยมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความคิดแบบเติบโตโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเฉพาะด้านที่ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อความพากเพียรอย่างมีนัยสำคัญ

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) และระดับความพากเพียร (Grit) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) ต่อความพากเพียร (Grit) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

1) รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่ออธิบายอิทธิพลของความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) ต่อความพากเพียร (Grit) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งข้อมูลเชิงปริมาณที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลที่สามารถวัดและวิเคราะห์ได้โดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติอนุมาน

2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาการบริหารธุรกิจในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ประกอบด้วย นักศึกษาสาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการสตาร์ทอัพด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม จำนวน 50 คน และนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ จำนวน 346 คน รวม 396 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2567) ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1967) โดยที่ $N = 396$ และระดับความคลาดเคลื่อน (e) มีค่าเท่ากับ .03 คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 291 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 57.82 ของประชากร เลือกตัวอย่างด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิโดยกำหนดสัดส่วนไม่เท่ากัน (Disproportionate stratified random sampling) กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็น 4 ชั้นภูมิตามชั้นปีที่ศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน (ร้อยละ 37.80) ชั้นปีที่ 2 จำนวน 132 คน (ร้อยละ 45.36) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 24 คน (ร้อยละ 8.24) และชั้นปีที่ 4 จำนวน 25 คน (ร้อยละ 8.60) ตามลำดับ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 เป็นกลุ่มหลัก คิดเป็นร้อยละ 83.16 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด หลังจากกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นภูมิแล้ว ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากจากรายชื่อทั้งหมดภายในแต่ละชั้นภูมิ เพื่อให้สมาชิกในแต่ละชั้นภูมิมีโอกาสถูกเลือกอย่างเท่าเทียมกัน วิธีการดังกล่าวช่วยลดอคติในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เพิ่มความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย และทำให้มั่นใจได้ว่าทุกชั้นปีมีตัวแทนในการศึกษาอย่างเหมาะสม รวมทั้งสะท้อนความหลากหลายของประชากรได้อย่างครบถ้วน

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โครงสร้างของแบบสอบถามสามารถจำแนกได้เป็น 4 ตอน แต่ละตอนใช้เก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ สาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ชุดความคิดแบบเติบโต จำนวน 7 ด้าน

ตอนที่ 3 ความพากเพียร (Grit) จำนวน 2 ด้าน

การสร้างข้อคำถามเพื่อวัดตัวแปรอิสระในตอนที่ 2 และตัวแปรตามในตอนที่ 3 ได้กำหนดให้เป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended questions) โดยมีคำตอบจำนวน 5 ตัวเลือก ได้แก่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2 หมายถึง น้อย 3 หมายถึง ปานกลาง 4 หมายถึง มาก และ 5 หมายถึง มากที่สุด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยดัชนี IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบว่าข้อคำถามที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจน เหมาะสม และสามารถวัดตัวแปรที่ต้องการจะวัดหรือไม่ เกณฑ์ในการประเมินคำถามแต่ละข้อมี 3 ระดับคือ -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่ได้วัดตัวแปรที่ต้องการจะวัด 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ +1 หมายถึง ข้อคำถามสามารถวัดตัวแปรที่ต้องการจะวัด (Lawshe, 1975) การตีความคะแนน IOC เพื่อประเมินระดับความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อใช้เกณฑ์ที่ Rovinelli & Hambleton (1977) ได้กำหนดไว้ซึ่งระบุว่าค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 หมายความว่า คำถามมีความสอดคล้องกับตัวแปรที่ต้องการจะวัดอย่างชัดเจน ผลการทดสอบพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยมีค่า IOC อยู่ในช่วง 0.67 ถึง 1.00 ขั้นตอนที่ 4 ทดลองใช้แบบสอบถาม (Try out) จำนวน 30 ฉบับ โดยทดลองกับกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่ไม่ได้ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง และประเมินความสอดคล้องหรือความคงเส้นคงวา (Reliability) ของชุดคำถามที่ใช้วัดตัวแปรโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าค่า $\alpha \geq 0.70$ แสดงว่า ชุดคำถามมี

ความคงเส้นคงวาในระดับที่ยอมรับได้ ถ้าค่า $\text{Alpha} \geq 0.80$ แสดงว่า ชุดคำถามมีความเชื่อถือได้ในระดับดี และถ้าค่า $\text{Alpha} \geq 0.90$ แสดงว่า ชุดคำถามมีความเชื่อถือได้ในระดับดีเยี่ยม (Nunnally & Bernstein, 1994) ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าอยู่ในช่วง .812 – .909 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวแปรมีความคงเส้นคงวาในระดับดีถึงดีเยี่ยม

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงและมีความคงเส้นคงวาตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้นำไปสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเอกสารคำชี้แจงเกี่ยวกับความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยรวมทั้งสิทธิต่างๆ ของนักศึกษาเพื่อประกอบการตัดสินใจตอบแบบสอบถาม

5) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การพรรณนาเพื่อสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จะวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

การพรรณนาเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับระดับความคิดแบบเติบโต และระดับความพากเพียร ของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ยในช่วง 4.51 – 5.00 แปลผลว่า มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยในช่วง 3.51 – 4.50 แปลผลว่า มาก

ค่าเฉลี่ยในช่วง 2.51 – 3.50 แปลผลว่า ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยในช่วง 1.51 – 2.50 แปลผลว่า น้อย

ค่าเฉลี่ยในช่วง 1.00 – 1.50 แปลผลว่า น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบผลกระทบของความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) ต่อความพากเพียร (Grit) วิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณโดยการนำตัวแปรอิสระเข้าสมการครั้งละ 1 ตัวแปร (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 291 คน พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 157 คน (ร้อยละ 54.00) ส่วนเพศชายมี 134 คน (ร้อยละ 46.00) โดยเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเล็กน้อย สำหรับอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี จำนวน 94 คน (ร้อยละ 32.30) และ 20 ปีจำนวน 90 คน (ร้อยละ 30.90) รวมกันคิดเป็นร้อยละ 63.20 ของทั้งหมด กลุ่มอายุมากกว่า 22 ปีขึ้นไปมีเพียง 21 คน (ร้อยละ 7.30) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 45.36 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 ส่วนกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 มีสัดส่วนที่ลดลง โดยชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8.24 และ ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60

ระดับความคิดแบบเติบโตและระดับความพากเพียร

ผลการวิจัยในส่วนนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความคิดแบบเติบโตและระดับความพากเพียรของนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดแบบเติบโตโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (n = 291)

ข้อความคำถาม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความเชื่อในความพยายาม (Belief in effort)	2.25	.583	น้อย
2. การยอมรับความท้าทาย (Embracing challenges)	2.32	.630	น้อย
3. ความเพียรพยายามเมื่อเผชิญกับอุปสรรค (Persistence in face of setbacks)	2.12	.644	น้อย
4. การเรียนรู้จากคำวิจารณ์ (Learning from criticism)	2.17	.696	น้อย
5. การให้ความสำคัญกับกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ (Focus on process over results)	1.91	.761	น้อย
6. การมองเห็นความผิดพลาดเป็นโอกาส (Seeing mistakes as opportunities)	1.67	.788	น้อย
7. ความเชื่อในศักยภาพแห่งการพัฒนา (Belief in the potential for growth)	1.69	.821	น้อย
เฉลี่ยรวม	2.01	0.703	น้อย

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.01 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของความคิดแบบเติบโต พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทุกด้านโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.67 – 2.32 แต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยดังนี้ การมองเห็นความผิดพลาดเป็นโอกาสมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 1.67$ ความเชื่อในศักยภาพแห่งพัฒนามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 1.69$ การให้ความสำคัญกับกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ $\bar{X} = 1.91$ การไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญกับอุปสรรคมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.12$ การเรียนรู้จากคำวิจารณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.17$ ความเชื่อในความพยายามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.25$ และการยอมรับความท้าทายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $\bar{X} = 2.32$ ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างยังมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความคิดแบบเติบโตเพื่อเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อความพากเพียรและความสำเร็จทั้งในด้านการเรียนและการทำงานในระยะยาว

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพากเพียร (Grit) โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (n = 291)

ข้อความคำถามที่ใช้วัดความพากเพียร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความเพียรพยายามในการทำงานให้สำเร็จ (Perseverance of Effort)	1.86	.758	น้อย
2. ด้านความสม่ำเสมอของความสนใจในเป้าหมาย (Consistency of Interest)	1.92	.802	น้อย
เฉลี่ยรวม	1.89	0.733	น้อย

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่าความพากเพียร (Grit) ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.89 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบพบว่าทั้ง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเพียรพยายามในการทำงานให้สำเร็จ (Perseverance of Effort) และ ความสม่ำเสมอของความสนใจในเป้าหมาย (Consistency of Interest) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.86 และ 1.92 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับน้อยทั้ง

สองด้าน ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างยังมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพากเพียรมากขึ้น เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายและการมีพากเพียรในการทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและความยากลำบาก ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาและการเตรียมความพร้อมสู่โลกการทำงานในอนาคต

อิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโตต่อความพากเพียร

ผลการวิจัยในส่วนนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) ที่ส่งผลกระทบต่อความพากเพียร (Grit) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยการนำตัวแปรอิสระเข้าสมการครั้งละ 1 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ตารางที่ 3 ระดับความแปรปรวนของความพากเพียรที่เกิดจากอิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโต

R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
.762	.581	.575	.47792

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าแบบจำลองมีความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคิดแบบเติบโตและความพากเพียรในระดับที่ค่อนข้างสูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.762 ค่า R-Square เท่ากับ 0.581 โดยที่ Adjusted R-Square ซึ่งปรับลดด้วยจำนวนตัวแปรอิสระแล้วมีค่าเท่ากับ 0.575 หมายความว่าแบบจำลองซึ่งประกอบด้วยตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ความเชื่อในความพยายาม การยอมรับความท้าทาย ความเชื่อในการเติบโตของศักยภาพ และความพยายามเมื่อเผชิญกับความยากลำบาก สามารถอธิบายความแปรปรวนของความพากเพียรร้อยละ 57.5

ตารางที่ 4 ความเหมาะสมโดยรวมของแบบจำลองที่ใช้ในการอธิบายความแปรปรวนของความพากเพียร

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	90.694	4	22.673	99.269	.000
Residual	65.324	286	.228		
Total	156.018	290			

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความเหมาะสมของแบบจำลองผ่านการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่าค่าสถิติ F เท่ากับ 99.269 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทำให้สามารถสรุปได้ว่าแบบจำลองโดยรวมมีความเหมาะสมทางสถิติ และมีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพากเพียรของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตารางที่ 5 องค์ประกอบของชุดความคิดแบบเติบโตที่มีอิทธิพลต่อความพากเพียรอย่างมีนัยสำคัญ

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p-value
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	-.260	.126		-2.068**	.040

Belief in effort	.336	.073	.267	4.635**	.000
Embracing challenge	.283	.064	.243	4.404**	.000
Belief in the potential for growth	.203	.048	.227	4.223**	.000
Persistence in face of setbacks	.188	.066	.166	2.853**	.005

หมายเหตุ: * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 โดยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานพบว่า ความเชื่อในความพยายาม (Belief in effort) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียร (Grit) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ $Beta = 0.267$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การเพิ่มขึ้น 1 หน่วยของความเชื่อในความพยายามจะทำให้ความพากเพียรเพิ่มขึ้น 0.267 หน่วย ภายใต้เงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระอื่นๆ มีค่าคงที่

การยอมรับความท้าทาย (Embracing challenge) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียร (Grit) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ $Beta = 0.243$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยของการยอมรับความท้าทายจะทำให้ความพากเพียรเพิ่มขึ้น 0.243 หน่วย ภายใต้เงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระอื่นๆ มีค่าคงที่

ความเชื่อในการเติบโตของศักยภาพ (Belief in the potential for growth) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียร (Grit) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ $Beta = 0.227$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การเพิ่มขึ้น 1 หน่วยของความเชื่อในการเติบโตของศักยภาพจะทำให้ความพากเพียรเพิ่มขึ้น 0.227 หน่วย ภายใต้เงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระอื่นๆ มีค่าคงที่

การไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค (Persistence in face of setbacks) มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียร (Grit) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานเท่ากับ $Beta = 0.166$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การเพิ่มขึ้น 1 หน่วยของความเพียรพยายามเมื่อเผชิญกับอุปสรรคจะทำให้ความพากเพียรเพิ่มขึ้น 0.166 หน่วย ภายใต้เงื่อนไขว่าตัวแปรอิสระอื่นๆ มีค่าคงที่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยโดยที่ค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในรูปของคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients) ดังนี้

$$\hat{Y} = -0.260 + 0.336X_1 + 0.283X_2 + 0.203X_3 + 0.188X_4$$

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถเขียนเป็นสมการถดถอยโดยที่ค่าสัมประสิทธิ์อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Standardized Coefficients) ดังนี้

$$Z_Y = 0.267X_1 + 0.243X_2 + 0.227X_3 + 0.166X_4$$

โดยที่

$\hat{Y}$ = ค่าพยากรณ์ความพากเพียร (Grit) ในรูปคะแนนดิบ

Z_Y = ค่าพยากรณ์ความพากเพียร (Grit) ในรูปคะแนนมาตรฐาน

X_1 = ความเชื่อในความพยายาม (Belief in effort)

X_2 = การยอมรับความท้าทาย (Embracing challenge)

X_3 = ความเชื่อในศักยภาพแห่งการพัฒนา (Belief in the potential for growth)

X_4 = การไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค (Persistence in face of setbacks)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์กรอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีกรอบความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.01 จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความเชื่อมั่นในความสามารถที่พัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง จึงมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาและอุปสรรคในการเรียนและการทำงาน จนทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายด้านการเรียนและการทำงาน ค่าเฉลี่ยดังกล่าวนี้ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัยเกี่ยวกับเจตนาที่จะเรียนรายวิชาออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตของนิสิตโดย Champhathin & Pornprasit (2024) ซึ่งพบว่าความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 จากคะแนนเต็ม 6 งานวิจัยของ Thanadee (2025) ในบริบทของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ในประเทศไทย พบว่าความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.82 จากคะแนนเต็ม 5 งานวิจัยในบริบทอื่นๆ เช่น Park et al. (2020) พบว่าวัยรุ่นในสหรัฐอเมริกาที่มีค่าเฉลี่ย Growth Mindset อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.04–4.11 จากคะแนนเต็ม 6 และมีความคงที่ตลอดสองปีการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ทดลอง เรียนรู้ และสะท้อนตนเอง สามารถช่วยยกระดับ Growth Mindset ได้ จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า การพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตในนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมความพากเพียรในการเรียนการทำงาน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสะท้อนตนเอง การให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ และการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้จากความล้มเหลว อาจเป็นแนวทางที่ช่วยยกระดับระดับความคิดแบบเติบโตให้สูงขึ้น

ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่าองค์ประกอบ 4 ด้านของความคิดแบบเติบโตส่งผลกระทบบางอย่างต่อความพากเพียรอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Pyo et al. (2024) ซึ่งพบว่า Growth mindset สามารถทำนาย Grit ได้อย่างมีนัยสำคัญ การศึกษานี้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างความมองโลกในแง่ดี (optimism) ความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) และ ความพากเพียร (Grit) ในวัยรุ่นเกาหลีอายุ 12–16 ปี ผลการศึกษาค้นพบว่า Growth mindset และการมองโลกในแง่ดีสามารถพยากรณ์ความพากเพียรได้อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Barbouta et al. (2020) ซึ่งพบว่าความคิดแบบเติบโตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพากเพียรของนักศึกษาอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับงานวิจัยในนักศึกษามหาวิทยาลัยชาวเปรูของ Correa-Rojas et al. (2024) ซึ่งระบุว่า Growth mindset มีผลกระทบเชิงบวกโดยตรงต่อ Grit ผลลัพธ์เหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าการที่บุคคลเชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาของตนเองสามารถพัฒนาได้ (Growth mindset) จะส่งผลให้พวกเขามีความมุ่งมั่นและไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค (Grit) ผลการวิจัยของ Wijaya, Li, & Cao, (2025) พบว่าผู้เรียนที่มี Growth-oriented mindset เชื่อว่าความสามารถเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ด้วยความพยายาม ทำให้มีความพากเพียรและความสม่ำเสมอในการเรียนสูงขึ้นเมื่อเผชิญกับความท้าทาย ผู้เรียนกลุ่มนี้ยังมีส่วนร่วมทางการเรียนมากกว่ากลุ่มที่มี Fixed-oriented mindset ซึ่งแสดงให้เห็นว่า Growth mindset ช่วยส่งเสริมความพากเพียรและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้ชัดเจน ผลการวิจัยของ He et al. (2023) มีความเหมือนกันกับการวิจัยครั้งนี้โดยพบว่า Growth mindset ของครูมีอิทธิพลเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อทั้ง Grit และ ความเป็นอยู่ที่ดี ซึ่งชี้ให้เห็นว่าครูที่เชื่อในศักยภาพการพัฒนาของตนเองจะมีความมุ่งมั่นและไม่ย่อท้อสูงขึ้น นอกจากนี้ ผลลัพธ์ยังสะท้อนบทบาทสำคัญของ Grit ในฐานะตัวแปรสื่อกลางที่เชื่อมโยง Growth mindset เข้ากับความเป็นอยู่ที่ดี จากการวิจัยของ Yeh, Ting, & Chiang (2023) พบว่า Growth Mindset มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม Grit และตัวแปร

อื่นๆ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Growth Mindset ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมภายใน (Growth-internal control) เป็นตัวทำนายที่ทรงพลังต่อการกำกับตนเอง (Self-determination) และความมั่นใจในตนเอง (Self-efficacy) ของผู้เรียน ผลการวิจัยเหล่านี้ยืนยันว่าการพัฒนาทัศนคติแบบเติบโตมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างความพากเพียรของผู้เรียน

สรุป

การวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ต่อความพากเพียร (Grit) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ" เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาระดับชุดความคิดแบบเติบโตและระดับความพากเพียรของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของชุดความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ต่อความพากเพียร (Grit) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีชุดความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.01 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ความพากเพียร (Grit) ก็อยู่ในระดับน้อยทุกด้านโดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.89 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสมการถดถอยพหุคูณพบว่าองค์ประกอบ 4 ด้านของชุดความคิดแบบเติบโตมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความพากเพียรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพากเพียรได้ร้อยละ 57.5 (Adjusted R-Square = 0.575) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ ความเชื่อในความพยายาม (Beta = 0.267) รองลงมาคือ การยอมรับความท้าทาย (Beta = 0.243) ความเชื่อในศักยภาพแห่งการพัฒนา (Beta = 0.227) และการไม่ยอมแพ้เมื่อเผชิญกับอุปสรรค (Beta = 0.166) ตามลำดับ ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า หากนักศึกษามี Growth Mindset สูงขึ้น จะส่งผลให้มี Grit สูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรพิจารณาบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนา Growth Mindset และ Grit เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางหรือวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาทุกชั้นปี โดยอาจมีการร่วมมือกับนักจิตวิทยาการศึกษาเพื่อออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสม
- 2) ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาควรสนับสนุนให้ Growth Mindset และ Grit กลายเป็นค่านิยมหลักของมหาวิทยาลัย รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้จากความผิดพลาด และมีการให้รางวัลกับความพยายามมากกว่าแค่ผลลัพธ์ที่สำเร็จ
- 3) ควรมีการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนเพื่อสนับสนุนกิจกรรม โครงการ หรือการอบรมเชิงปฏิบัติการที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ Growth Mindset และ Grit ให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 4) ฝ่ายกิจการนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาควรนำหลักการของ Growth Mindset มาใช้ในการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ที่จะมองความล้มเหลวเป็นโอกาสในการเติบโต แทนที่จะมองว่าเป็นข้อจำกัดของตนเองหรือเป็นสัญญาณของการไร้ความสามารถ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1) อาจารย์ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้เกิดความท้าทายและการแก้ปัญหา เช่น โครงการกลุ่ม การวิเคราะห์และเรียนรู้กรณีศึกษาที่เป็นแบบอย่าง หรือการแข่งขันเชิงวิชาการ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนความเพียรพยายาม

- 2) ควรจัดเวิร์กช็อปและกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อสอนเทคนิคการพัฒนา Growth Mindset และ Grit เช่น การตั้งเป้าหมายระยะยาว การแบ่งเป้าหมายออกเป็นขั้นตอนย่อย และการจัดการกับอุปสรรค
- 3) ควรจัดให้มีพี่เลี้ยง (Mentorship) ที่เป็นต้นแบบโดยการสร้างเครือข่ายพี่เลี้ยงจากรุ่นพี่หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในสาขาวิชาชีพ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและเห็นตัวอย่างของความมุ่งมั่นที่ไม่ย่อท้อ
- 4) ควรจัดโครงการ "Challenge Week" เป็นประจำทุกเทอม โดยให้นักศึกษาเลือกความท้าทายใหม่ๆ เพื่อฝึกการยอมรับความท้าทายและการเรียนรู้จากความผิดพลาด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการออกแบบโปรแกรมหรือกิจกรรมการแทรกแซงเพื่อพัฒนา Growth Mindset และ Grit อย่างเป็นระบบ จากนั้นทำการวิจัยเพื่อวัดผลลัพธ์และความคุ้มค่าของโปรแกรมว่ามีประสิทธิภาพจริงหรือไม่
- 2) ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) หรือการจัดกลุ่มสนทนา (Focus group) เพื่อทำความเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนา Growth Mindset และ Grit ของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างละเอียด
- 3) ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง Growth Mindset และ Grit ในระยะยาว เพื่อดูว่าทัศนคติและทักษะเหล่านี้มีความคงทนและส่งผลต่อความสำเร็จในหน้าที่การงานของบัณฑิตหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วหรือไม่
- 4) ควรศึกษาเปรียบเทียบระดับ Growth Mindset และ Grit ระหว่างนักศึกษาสาขาต่างๆ ที่เรียนบริหารธุรกิจหรือการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับแต่ละสาขาวิชา
- 5) ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างนักศึกษาในสาขาที่หลากหลาย เช่น สายวิทยาศาสตร์สุขภาพ, มนุษยศาสตร์ หรือสายอาชีพ เพื่อดูว่าอิทธิพลของ Growth Mindset ที่มีต่อ Grit นั้นแตกต่างกันไปในแต่ละบริบทหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- สำนักส่งเสริมวิชาการและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (2567). รายชื่อนักศึกษาและสถิติด้านการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 1 กันยายน 2569 จาก <https://regis.cpru.ac.th/2017/listName2017.php>
- Barbouta, A., Barbouta, C., & Kotrotsiou, S. (2020). Growth mindset and grit: How do university students' mindsets and grit affect their academic achievement? *International Journal of Caring Sciences*. 13(1), 654–663.
- Blackwell, L. S., Trzesniewski, K. H., & Dweck, C. S. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. *Child Development*. 78(1), 246-263.
- Champhathin, R., & Pornprasit, N. (2024). Predicting undergraduate students' intention to enroll in online courses for lifelong learning using the theory of planned behavior, growth mindset, and intrinsic motivation. *Chiang Mai University Journal of Humanities*. 25(18), 8–26.

- Correa-Rojas, J., Grimaldo, M., Marcelo-Torres, E., Manzanares-Medina, E., & Ravelo-Contreras, E. L. (2024). Growth mindset, grit, and academic self-efficacy as determinants of academic performance in Peruvian University students. *International Journal Educational Psychology*. 13(2), 104-142.
- Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The new psychology of success*. Random House.
- Dweck, C. S., Walton, G. M., & Cohen, G. L. (2014). *Academic Tenacity: Mindsets and Skills that Promote Long-Term Learning*. Bill & Melinda Gates Foundation. Available from: <https://eric.ed.gov/?id=ED576649>
- He, J., Iskhara, S., Yang, Y., & Aisuluu, M. (2023). Exploring the relationship between teacher growth mindset, grit, mindfulness, and EFL teachers' well-being. *Frontiers in Psychology*. 14, 1241335.
- Lam, K. K. L., & Zhou, M. (2025). A meta-analysis of the relationship between growth mindset and grit. *Acta Psychologica*. 255, 104872.
- Lawshe, C. H. (1975). A quantitative approach to content validity. *Personnel Psychology*. 28(4), 563-575.
- Madey Mohamoud, A. (2024). The impact of growth mindset interventions on students' motivation, resilience, and academic achievement. *Multidisciplinary Journal of Horseed International University*. 2(1), 1023125.
- Nunnally, J. C., & Bernstein, I. H. (1994). *Psychometric theory*. McGraw-Hill.
- Park, D., Tsukayama, E., Yu, A., & Duckworth, A. L. (2020). The development of grit and growth mindset during adolescence. *Journal of Experimental Child Psychology*. 198, 104889.
- Pyo, D., Kwak, K., & Kim, Y. (2024). The mediating effect of growth mindset in the relationship between adolescents' optimism and grit. *Current Psychology*. 43, 19153-19161.
- Rovinelli, R.J. and Hambleton, R.K. (1977) On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research*. 2, 49-60.
- Somchai, P. (2024). Innovation capability of community enterprises in Northeastern Thailand. *Sisaket Rajabhat University Journal*. 18(1), 194-208.
- Tang, X., Wang, M.-T., Guo, J., & Salmela-Aro, K. (2019). Building grit: The longitudinal pathways between mindset, commitment, grit, and academic outcomes. *Journal of Youth and Adolescence*. 48(12), 2365-2378.
- Tao, W., Zhao, D., Yue, H., Horton, I., Tian, X., Xu, Z., & Sun, H.-J. (2022). The influence of growth mindset on the mental health and life events of college students. *Frontiers in Psychology*. 13, 821206.
- Thanadee, S. J. (2025). An analysis of the components of valuing and growth mindset of students. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat Universities*. 12(2),

29-42.

- Wijaya, T. T., Li, X., & Cao, Y. (2025). Profiles of growth mindset and grit among rural Chinese students and their associations with math anxiety, motivation, and self-efficacy. *Scientific Reports*. 15, 21513.
- Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). Harper and Row.
- Yeh, Y., Ting, Y.-S., & Chiang, J.-L. (2023). Influences of growth mindset, fixed mindset, grit, and self-determination on self-efficacy in game-based creativity learning. *Educational Technology & Society*. 26(1), 62-78.
- Zhao, W., Shi, X., Jin, M., Li, Y., Liang, C., Ji, Y., Cao, J., Oubibi, M., Li, X., & Tian, Y. (2024). The impact of a growth mindset on high school students' learning subjective well-being: the serial mediation role of achievement motivation and grit. *Frontiers in Psychology*. 15, 1399343.